

eller udlægge til den, som har bekostet Begravelsen, hvad der findes i Boet. Er det Overflhydende ikke mere, end at det skjønnes at ville medgaa til Deckning af privilegerede Fordringer, kan Skifteretten udlægge Boets Beholdning til disse efter deres Orden og Beskaffenhed og dermed slutte Behandlingen.

I Boet af den heromhandlede Beskaffenhed kan Skifteretten estergive Skiftesalæret.

§ 44.

Saaftart som de i § 38 omhandlede 4 Uger efter Listens Fremleggelse ere gaaede, har Skifteretten at iværksætte Udlodninger til Kreditorerne i Overensstemmelse med Neglerne i Konkurslovens 14de Kapitel.

Eigeledes blive Forstrifterne i bemeldte Lovs 1ste, 3de og 5te Kapitel at anvende i de her omhandlede Boer med den Empelse, der følger af Forholdets Natur.

§ 45.

Befindes der at være Overskud at arve, efterat Kreditorerne ere fyldestgjorte, har Skifteretten at skride til Udlodningen af Boet til Arvinger og Legataarer, saafnart i Øvrigt Boets Formue er samlet og indkommet.

§ 46.

Et Dødsbo behøver ikke at henstaa usluttet paa Grund af Forpligtelser, der ere afhængige af Betingelser, om hvis Indtrædelse der først længere hen i Tiden kan faas Bis-hed, hvorimod der, naar Boet i Øvrigt er færdigt til Udlodning, affættes det fornøgne til saadanne Fordringer. Det, som senere maatte vise sig at være uforødent til Fordringens Fyldestgjørelse, udlægges da ved en Efterlodning til Bedkommende.

Heller ikke skal det være til Hinder for et Dødsbos Slutning, at den Afsode har Arv henstaaende i udkiftet Bo eller anden saadan i Henseende til Størrelsen uberegnelig Fordring, som maa henstaa i ubestemt Tid, hvorimod en senere Gjenoptagelse af Skiftet ogsaa for saa vidt forbeholdes.

§ 47.

Enhver enkelt Arving er berettiget til for sin Arvelod at forde Udlæg efter Burdering, dog ikke i faste Ejendomme; Værgens Vaastand herom paa en Umhyndiges Begne godkjendes af Skifteretten, naar saadant skjønnes at være til den Umhyndiges Gavn. Forlange flere Arvinger Udlæg i den samme Ting, bliver det ved Lodtrækning at afgjøre hvem der skal have Fortrinet. Den længstlevende Egtesælle er berettiget til at forlange Udlæg efter Burdering ogsaa i faste Ejendomme for sin Boslod og Arvelod i fornødent Fald mod at udbetaale Arvingerne det Velob, hvormed den faste Ejendoms Burderingssum efter Fradrag af de paa Ejendommen hvilende og af den Længstlevende overtagne Besættelser overstiger den Længstlevendes Boslod og Arvelod. Opstaar der Strid mellem længstlevende Egtesælle og Arvinger angaaende de Ting, som onfles udlagte, har den forsænkende For-trin til at vælge.

Med Hensyn til den længstlevende Egtesælles Ret til at beholde det hele Bo eller større Dele af Boets Ejendele udover dens Boslods og Arvelods Størrelse komme i Forhold til Arvingerne de nedenfor i § 60 ifr. § 63 givne Negler til Anwendunge.

§ 48.

Ville vedkommende Lodtagere i Boet, naar Udlæg efter Burdering af hele Boet eller enlestede dertil hørende Gjenstande skal finde Sted, ikke erkjende den under Registreringen stedsfundne Burdering for Regel, staar det enhver af dem aabent at forlange en formelig Burdering af de Ting, som formenes at være urettig ansatte. Denne Burdering iværksættes af Mand, som Skifteretten efter forudgaaende Meddelelse til alle Bedkommende udmelder hertil, og bliver, saafremt det forlanges, at beedige i Skifteretten.